

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: B. T. A., zastoupeného JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou v Brně, Starobrněnská 13, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2005, čj. OAM-530/LE-PA03-PA03-2005, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 9. 2005, čj. 56 Az 126/2005 - 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Odměna advokátky JUDr. Evy Poláčkové se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 9. 2005, čj. OAM-530/LE-PA03-PA03-2005, byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně; žalobu podal osobně dne 26. 9. 2005. Krajský soud ji usnesením ze dne 29. 9. 2005, čj. 56 Az 126/2005 - 10, podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděně podanou. Chybou v písemném vyhotovení je v napadeném rozhodnutí uvedeno ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., citovaný text ustanovení však odpovídá písm. b) tohoto ustanovení. Krajský soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 16. 9. 2005. Podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o azylu lze podat žalobu proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodnému ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení rozhodnutí. V souladu s úpravou počítání lhůt v § 40 s. ř. s. tak posledním dnem lhůty pro podání žaloby byl pátek 23. 9. 2005, žaloba však byla podána osobně až v pondělí 26. 9. 2005.

Usnesení Krajského soudu v Brně žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl včas podanou kasační stížností. Uplatnil přitom stížní důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a tvrdil, že pro odmítnutí žaloby neexistovaly relevantní důvody. Své tvrzení odůvodnil tím, že dne 23. 9. 2005 podal ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím doporučené zásilky žalobu, která měla totožné obsahové a formální náležitosti, opomněl ji však podepsat, proto dne 26. 9. 2005 adresoval soudu totožné podání, které již bylo opatřeno jeho podpisem. Vzhledem k tomu, že absence podpisu není neodstranitelným nedostatkem podání, pro který by nemohlo být v řízení pokračováno, má stěžovatel za to, že soud měl k podání ze dne 23. 9. 2005 přihlížet jako k žalobě, která byla následně podáním ze dne 26. 9. 2005 doplněna o chybějící formální náležitost, a měl o ní vést řádné řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření popřel oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jeho rozhodnutí i rozsudek soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Dále odkázal na správní spis, zejména na podání a výpovědi stěžovatele učiněné ve správním řízení a navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud o věci uvažil takto:

Stěžovatel se v kasační stížnosti dovolával stížního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o azylu lze podat žalobu proti rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná, a to ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno dne 16. 9. 2005, v souladu s úpravou počítání lhůt v § 40 s. ř. s.

tak posledním dnem lhůty pro podání žaloby v posuzovaném případě byl pátek 23. 9. 2005.

Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdil, že dne 23. 9. 2005 podal ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím doporučené zásilky žalobu, kterou však opomněl podepsat, proto dne 26. 9. 2005 adresoval soudu totožné podání, které již bylo opatřeno jeho podpisem.

Stěžovatel tvrdí, že dne 23. 9. 2005 podal prostřednictvím doporučené zásilky ke Krajskému soudu v Brně žalobu, nijak neprokázal. Ze soudního spisu tato skutečnost nevyplývala a stěžovatel na podporu tohoto svého tvrzení nepředložil soudu žádné důkazy. Krajský soud usnesením ze dne 9. 11. 2005, čj. 56 Az 126/2005 – 18 stěžovatele vyzval k předložení dokladu o předání žaloby k poštovní přepravě dne 23. 9. 2005. Stěžovatel v podání doručeném soudu dne 19. 12. 2005 uvedl, že žaloba byla dne 23. 9. 2005 podána SOZE (Sdružením občanů zabývajících se emigranty), se sídlem v B., M.; řádně vyplněná doručka podané zásilky byla předána pracovníkem SOZE stěžovateli, ten ji však již nemá k dispozici; dotazem na SOZE zástupkyně stěžovatele zjistila, že po časovém odstupu již nelze identifikovat příslušného pracovníka, který tuto žalobu k poštovní přepravě podával, ani dohledat záznam o takovém aktu tak, aby jej bylo možno doložit jeho čestným prohlášením.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že napadené usnesení Krajského soudu v Brně není nezákonné ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; a krajský soud postupoval správně, když žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděně podanou za situace, kdy posledním dnem lhůty pro podání žaloby byl pátek 23. 9. 2005, avšak žaloba byla podána osobně u příslušného soudu až v pondělí 26. 9. 2005.

Nejvyšší správní soud tedy zhodnotil stížní námitku jako nedůvodnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné jiné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci

samé a dále 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu